

i dens Helhed. Videre skal jeg heller ikke fordybe mig i det, men jeg skal sige med Hensyn til det, at der nu er truffet en interimistisk Ordning, som det ærede Medlem berørte, at det forekommer mig ikke, at det var lykkes fuldt ud, hvad den højtærede Minister gjorde gældende med saa stor Styrke, da vi sidst havde samme Sag for gennem Indstilling fra Fællesudvalget i Fjor, at der intet maatte være præjudiceret ved den Ordning, som han kunde give sin Tilslutning. Det kan være, jeg tager fejl; men jeg tror ikke, det fuldt ud er lykkes. Det forekommer mig netop, at den Ordning, som er truffet, vil komme til at kollidere noget med Udvidelse. Hvis man bliver staaende ved Udvidelsen, vil det medføre en Standsning i Driften, og derved synes jeg, der er foregrebet noget, hvormod en Flytning vil kunne udføres uden en saadan Standsning. Men det kan være, jeg tager fejl.

Det, hvorfor den sidste ærede Taler nærmest har taget Ordet, forekommer mig at være for at faa gjort gældende, at han vilde ikke fremdeles støtte Forslaget om en Flytning, hvis Amtsrådet vilde vedblive at staa paa det samme Standpunkt, det hidtil havde staaet paa med Hensyn til Bidraget. Uden i øvrigt at ville tage en Diskussion op med det ærede Medlem om dette Spørgsmaal, skal jeg dog sige, at det forekommer mig, at han maa bruge sin Indflydelse i Amtsrådet i den Retning, han finder bedst tjenlig for Amtet og for Sagen; men det kan ikke være Opgaven her, hverken for det ærede Medlem eller mig at diskutere om, hvorledes Amtsrådet bør stille sig. Jeg vil haabe, at Amtsrådet ikke vil vige tilbage fra den Stilling, det har indtaget hidtil, og jeg tror ikke, det egentlig har nogen Grund til at gøre det. At diskutere om, med hvilken Ret man kunde have kørt til den gamle Station i Henshold til den Koncessionslov, de have faaet, er ogsaa unyttigt; men saa meget maa vi dog vistnok indrømme, at det er Lovgivningsmagten, der ikke kan blive enig om, hvorledes Stationen skal være, og saa længe vi ikke ere enige om det, saa længe er det meget tvivlsomt, om Koncessionshaverne kunne sige: vi føre til Stationen, uden at de vide hvor og hvorledes den skal være. I hvorvel jeg i det hele ikke just hører til dem, som særlig anerkender den Stilling, den højtærede Minister for de offentlige Arbejder har indtaget i denne Sag fra første Færd, synes jeg dog, at Egnen der oppe skylder den højtærede Minister nogen Anerkendelse for den Beredvillighed, hvormed han har

ladet denne Sag gaa i Orden interimistisk, og jeg tror ikke, Amtsrådet fortjener Tak, hvis det kvitterer for denne Ordning med at sige: nu give vi ikke Tilbud. Jeg haaber ikke, det skal blive Tilfældet, at de ville trække sig tilbage. At det ærede Medlem vil gøre alt muligt, for at det skal ske — ja, jeg ønsker ikke det ærede Medlem til Lykke dermed, men jeg tvivler ikke om, at han vil gøre det, og saa siger jeg, at han ikke er nogen Ven af denne Sag, som man jo nærmest maa antage, at han er, eftersom han har været saa interesseret med Hensyn til at komme til at lægge sit Ord ind. Det ærede Medlem antydede, at det Udvalg, der muligt blev nedsat om denne Sag, kunde jo altsaa indhente Oplysning derom. Jeg er nu til Ginds at ville fraraade Udvalgs Nedsættelse om denne Sag — jeg haaber, at den højtærede Formand tillader mig at berøre dette Spørgsmaal om Udvalgs Nedsættelse . . .

Formanden (Høgsbro): Hvis det er mere end blot i Forbigaaende, maa jeg bede dette Spørgsmaal udsat.

M. Nielsen: Ja, det er kun i Forbigaaende, at jeg vil berøre dette Spørgsmaal. Jeg vil altsaa fraraade Udvalgs Nedsættelse, idet jeg mener, at denne Sag er tilstrækkelig drøftet og tilstrækkelig kendt her i denne Sal, og der er ikke kommet noget nyt til undtagen netop noget, som kun kan bestyrke den Stilling, som dette Ting hidtil har indtaget, nemlig Andragender fra de 6 store Landboforeninger. Der er altsaa ingen Grund, finder jeg, til at stride til Udvalgs Nedsættelse; det kan kun sinke Forhandlingen, og det, vi have at arbejde hen til, er hurtigst muligt at faa denne Sag i Fællesudvalg. Naar vi se, hvorledes denne Sag blev behandlet i Fjor, tror jeg nok, at det skal vise sig, at jeg har Ret i saa Henseende. Da den højtærede Formand kun har tilladt mig at berøre dette Spørgsmaal i Forbigaaende, maa jeg altsaa udbætte de Bemærkninger, jeg yderligere kan have at gøre, indtil Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse kommer til at foreligge til Forhandling. Men jeg maa dog sige, at hvis vi skulle have dette Lovforslag lige saa længe her i dette Ting, som Landstinget har haft det, naa vi ikke til Fællesudvalg med det, og de ærede Medlemmer, som vare Medlemmer af Fællesudvalget i Fjor, vide nok, under hvilke Vilkaar vi arbejdede, og det er dog en væsentlig Betingelse for, at man kan naa et Resultat, at man kan komme til at arbejde paa det. Mere skal jeg ikke sige, jeg finder